

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/86/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222201333
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1222201333.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Moniky Školníkovej v právnej veci žalobcu: Bratislavský a spol., s.r.o., so sídlom Moskovská 13, 811 08 Bratislava, IČO: 35 873 965, zast.: JUDr. Zuzana Srnáková, advokátka, so sídlom Podbrezovská 39, 831 06 Bratislava, proti žalovanému: Modern - House - Develop, s.r.o., so sídlom Perličková 12668/5, 821 06 Bratislava, IČO: 52 407 896, v konaní o zaplatenie 33.018,40 Eur s príslušenstvom o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/40/2022-132 zo dňa 30.03.2022, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č.k. 25Cb/40/2022-132 zo dňa 30.03.2022, potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Výrokom napadnutého uznesenia súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa voči žalovanému domáha zriadenia záložného práva vo svoj prospech na vyplatenie peňažných prostriedkov žalovaného vedených na podnikateľskom účte žalovaného v Q. B. H., a.s., IBAN: G XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX do výšky 33.018,40 Eur, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému vo výške istiny 33.018,40 Eur, ktorá vznikla z titulu náhrady škody a bezdôvodného obohatenia žalovaného. V priebehu roka 2020 uzatvoril žalobca ako objednávateľ so žalovaným ako zhotoviteľom celkovo tri zmluvy o dielo. Zo zmluvy o dielo č. 1 za cenu 96.931,27 Eur uhradil žalovanému preddavok 92.084,70 Eur, zo zmluvy o dielo č. 2 v hodnote 6.000,- Eur uhradil žalovanému preddavok 6.000,- Eur a zo zmluvy o dielo č. 3 za cenu 89.959,98 Eur uhradil žalovanému preddavok 52.476,65 Eur. Z dôvodu omeškania žalovaného s dokončením všetkých troch diel zaslal žalovaný dňa 05.11.2020 žalobcovi e-mail, v ktorom si žalovaný stanovil dodatočné lehoty na dokončenie diel. Dielo zo zmluvy č. 1 do 27.11.2020, zo zmluvy č. 2 do 13.11.2020 a zo zmluvy č. 3 do 20.12.2020. Výzvou zo dňa 10.05.2021, vyzval žalobca žalovaného na dokončenie diel, nakoľko tieto neboli dokončené ani v lehote, ktorú si stanovil žalovaný. Dňa 11.06.2021 žalobca odoslal žalovanému odstúpenie od zmluvy č. 1 a č. 2 a dňa 17.06.2021 zo zmluvy č. 3. Žalobca má po odstúpení od zmlúv právo na vrátenie preddavkov poskytnutých žalovanému, a to z titulu bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Nakoľko však všetky tri diela boli zhotovované na pozemku žalobcu, na základe čoho má žalobca k týmto dielam vlastnícke právo, je žalobca povinný uhradiť zhotoviteľovi to, o čo sa ako objednávateľ zhotovovaním diel obohatil. Cena dodaných materiálov a vykonaných prác bola ocenená znaleckým posudkom č. 7/2021, znalcom Ing. Martinom Šimkovichom, z ktorého vyplýva, že cena prác a materiálov zo zmluvy č. 1 je 87.879,81 Eur bez DPH, zo zmluvy č. 2 je 4.874,49 Eur bez DPH a zo zmluvy č. 3 je 29.040,62 Eur bez DPH. Zo zmluvy č. 1 sa tak žalobca domáha vrátenia plnenia vo výške 4.204,89 Eur s príslušenstvom, zo zmluvy č. 2 plnenia vo výške 1.125,51 Eur s príslušenstvom a zo zmluvy č. 3 plnenia vo výške 23.436,03 Eur s príslušenstvom. Z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného dokončiť jednotlivé diela vznikla žalobcovi škoda, ktorá spočíva v navýšení ceny stavebných materiálov, ktoré je žalobca povinný znášať. Zo znaleckého posudku vyplýva, že táto škoda bola určená vo výške 3.451,97 Eur.

2. Rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia žalobca vidí v tom, že podľa údajov z účtovnej závierky žalovaného za rok 2020 žalovanému stúpili záväzky o 150.954 Eur, pričom nemá žiadny dlhodobý majetok, ktorý by postačoval na uspokojenie veriteľov žalovaného. Žalovaný bol za rok 2020 v strate 6.576 Eur a má dlh voči VŠZP vo výške 1.046,64 Eur, voči finančnej správe vo výške 20.897,30 Eur a voči Sociálnej poisťovni vo výške 2.147,65 Eur. Berúc do úvahy uvedené, žalobca sa domnieva, že do budúca môže byť výrazne sťažené vymáhanie pohľadávky žalobcu voči žalovanému, čo opodstatňuje nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

3. Súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 343 ods. 1, 2 a 3, § 344, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“) a dospel k záveru, že predmetnému návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť nemožno z dôvodu, že žalobca síce osvedčil, že má voči žalovanému peňažnú pohľadávku, ktorú žalovaný doposiaľ neuhradil, avšak samotná existencia dlhu ešte sama o sebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Rozhodujúcim dôvodom pre jeho nariadenie musí byť schopnosť navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia objektívne osvedčiť jeho subjektívnu obavu z ohrozenia budúcej exekúcie. Žalobca síce poukazuje na nepriaznivú ekonomickú situáciu žalovaného ako aj existenciu jeho dlhov voči štátnym odvodovým povinnostiam, avšak údaje vyplývajúce z účtovnej závierky za obdobie roku 2020 nemôžu byť samé o sebe dostatočným dôvodom pre zriadenie záložného práva na majetkových hodnotách žalovaného, obzvlášť ak sa jedná o jedinú účtovnú závierku, ktorú žalovaný k dnešnému dňu zostavil, nakoľko sa jedná o spoločnosť, ktorá vznikla dňa 24.05.2019. V danom prípade tak v súčasnosti nie je možné objektívne posúdiť vývoj ekonomickej situácie žalovaného a túto porovnať s predchádzajúcim účtovným obdobím do takej miery, aby bolo možné vykresliť adekvátny obraz o úspechu či neúspechu doterajšej podnikateľskej činnosti žalovaného ako takej. Žalobca ako navrhovateľ zabezpečovacieho opatrenia musí súdu osvedčiť okamžitú a momentálnu natoľko závažnú situáciu žalovaného, na majetok ktorého navrhuje zriadiť sudcovské záložné právo, ktorá bude pre súd zrejماً natoľko, že v prípade, ak by súd jeho návrhu nevyhovел, mohlo by to pre žalobcu ako navrhovateľa znamenať nezvratiteľný stav, ktorý by spôsobil podstatné sťaženie vymožitelnosti jeho pohľadávky v budúcej exekúcii. V danom prípade mal však prvostupňový súd za preukázané jedine to, že odo dňa vzniku spoločnosti žalovaný v prvom zúčtovacom období síce hospodáril so stratou, avšak hodnota jeho finančného majetku ako aj obežného majetku výrazným spôsobom vzrástla oproti roku 2019. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd konštatuje, že hoci žalovaný hospodáril v roku 2020 so stratou, jeho ekonomická a hospodárska situácia nebola v uvedenom účtovnom období natoľko závažná aby odôvodňovala objektívnu obavu z ohrozenia vymožitelnosti žalobcovho nároku v potenciálnej exekúcii.

4. Podľa prvoinštančného súdu teda žalobca svojim návrhom neosvedčil existenciu takej bezprostredne hroziacej ujmy, ktorú by bolo možné odvrátiť jedine okamžitým zásahom zo strany súdu do vzájomných pomerov strán sporu. Samotný výsledok hospodárenia žalovaného v roku 2020, na ktorý odkazuje žalobca, nie je dostačujúcim predpokladom pre vyhovieenie jeho návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, obzvlášť, ak k dnešnému dňu nie sú verejne dostupné žiadne ďalšie ekonomické údaje, na základe ktorých by bolo možné porovnať či strata žalovaného vykázaná pri podnikaní za rok 2020 a celková jeho ekonomická situácia má naďalej zhoršujúci sa charakter, alebo či žalovaný zlepšil svoje ekonomické ukazovatele.

5. Proti predmetnému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, dôvodiac podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p., t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Žalobca v odvolaní poukázal na rovnaké skutočnosti ako uvádzal v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, predovšetkým opätovne na údaje z účtovnej závierky žalovaného za rok 2020 a na to, že žalovaný nemá žiadny dlhodobý hmotný majetok, ktorý by postačoval na uspokojenie veriteľov žalovaného. Žalovaný má záporné vlastné imanie, ktoré samotné vážnym spôsobom ohrozuje jeho existenciu, teda celý jeho majetok je financovaný len z cudzích zdrojov tvorených rôznymi druhmi záväzkov, čo je vysokým rizikom pre žalobcu ako veriteľa, a preto ani žalobcova pohľadávka nebude uspokojená, čo v konečnom dôsledku znamená, že je tu obava, že exekúcia bude ohrozená. Žalovaný ako spoločnosť so záporným vlastným imaním, zároveň s viac ako dvoma veriteľmi je nekontaktný na adrese svojho sídla, a preto je žalobca toho názoru, že bez akýchkoľvek pochybností preukázal,

že je tu obava, že exekúcia bude ohrozená, teda že sú splnené všetky zákonné predpoklady na vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Podľa žalobcu nemožnosť kontaktovať žalovaného na adrese sídla, ako aj bezprostredne zhoršujúcu sa ekonomickú situáciu žalovaného a neexistenciu protihodnoty, ktorá by mohla slúžiť na uspokojenie pohľadávky žalobcu možno objektívne považovať za skutočnosť vyvolávajúcu obavu z úspešnosti budúcej exekúcie, ktoré sú spôsobilé ohroziť postavenie žalobcov ako budúceho oprávneného z exekúcie. Žalobca je zároveň toho názoru, že skutočnosť, že ku dňu vydania uznesenia neboli verejne dostupné žiadne ďalšie ekonomické údaje nemôže byť dôvodom zamietnutia návrhu žalobcu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Súd mal podľa žalobcu pri posudzovaní podmienok vychádzať z aktuálne dostupných informácií a nie z informácií, ktoré nie sú dostupné a nevie ich preto relevantne zhodnotiť. Žalovaný má dlhy voči štátnym odvodovým povinnostiam a je viac ako evidentné, že ekonomická situácia žalovaného sa teda nezlepšila. Žalobca má za to, že v návrhu objektívne preukázal dôvodnú obavu, že exekúcia bude ohrozená, a to najmä nízkou bonitou žalovaného najmä vo vzťahu k likvidným aktívam, existenciu viacerých záväzkov žalovaného voči tretím osobám, žalovaný nie je vlastníkom žiadneho dlhodobého hmotného majetku, a záporné vlastné imanie a je neznámy na adrese sídla.

7. S poukazom na uvedené preto žalobca odvolaciemu súdu navrhuje, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu vyhovie.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) doručil žalovanému návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a odvolanie žalobcu na vyjadrenie podľa § 329 ods. 1 C.s.p.

9. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

10. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní spisu súdu prvej inštancie a oboznámením sa s dôvodmi odvolania žalobcu dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť, nakoľko napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 343 ods. 1 C.s.p., zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 343 ods. 2 C.s.p., záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

13. Podľa § 343 ods. 3 C.s.p. výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

14. Podľa § 344 C.s.p., ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

15. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p., pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, a to predovšetkým s obsahom odvolaním dotknutého uznesenia súdu prvej inštancie a s obsahom odvolania žalobcu, odvolací súd konštatuje vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie vec správne skutkovo i právne vyhodnotil na základe stavu existujúceho v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

18. Účelom zabezpečovacieho opatrenia je dočasná úprava práv a povinností strán sporu, ktorá neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej. Všeobecný súd zabezpečovacím opatrením dočasne a predbežne upravuje pomery strán sporu, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu,

kto sa vydania takého opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 741/2017-20 zo dňa 20.12.2017)

19. Základnými predpokladmi na to, aby bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené, sú:

- a) existencia návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia,
- b) spôsobilý predmet záložného práva,
- c) zriadenie záložného práva na zabezpečenie peňažnej pohľadávky,
- d) existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

Zabezpečovacím opatrením sa dočasne a predbežne upravujú pomery sporových strán, pričom z charakteru samotného zabezpečovacieho opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nie je potrebné zisťovanie všetkých skutočností potrebných pre vydanie konečného rozhodnutia a nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre prijatie záveru o nevyhnutnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Zabezpečovacie opatrenie sleduje zaistenie exekúcie vo vzťahu k žalovanej strane sporu - okrem existencie predmetného peňažného nároku však musí žalobca osvedčiť aj to, že aj bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia by bola exekúcia voči žalovanému ohrozená, pričom táto obava musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne. Otázka ohrozenia exekúcie je otázkou objektívnou, keďže vzhľadom na objektívne skutočnosti musí hroziť, že vo fáze núteného výkonu rozhodnutia nebude mať povinný relevantné aktíva, voči ktorým sa bude môcť oprávnený uspokojiť. Naopak, otázka úmyselného zbavovania sa majetku na úkor veriteľa je otázkou subjektívnou a v danom prípade je potrebné preukázať úmysel, pričom obavu z ohrozenia exekúcie môže vyvolať akákoľvek skutočnosť svedčiacia o tom, že žalobca nebude v budúcnosti schopný účinne vymôcť svoj súdom priznaný nárok voči žalovanej strane sporu.

20. Súd prvej inštancie založil svoje zamietavé rozhodnutie práve na tom právnom základe, že žalobca relevantným spôsobom neosvedčil, že žalovaný sa účelovo zbavuje svojho majetku s cieľom ohroziť prípadný výkon súdneho rozhodnutia a neosvedčil existenciu takej bezprostredne hroziacej ujmy, ktorú by bolo možné odvrátiť jedine okamžitým zásahom zo strany súdu do vzájomných pomerov strán sporu. Taktiež nie sú verejne dostupné žiadne ďalšie ekonomické údaje, na základe ktorých by bolo možné porovnať či strata žalovaného vykázaná pri podnikaní za rok 2020 a celková jeho ekonomická situácia má naďalej zhoršujúci sa charakter, alebo či žalovaný zlepšil svoje ekonomické ukazovatele.

21. V súvislosti s uvedeným odvolací súd poukazuje na Uznesenie Ústavného Súdu SR zo dňa 20. decembra 2017 č.k. II ÚS 741/2017, kde z jeho záverov možno konštatovať, že formulácia úmyselné konanie žalovaného zbavovanie sa majetku na úkor žalobcu síce nevyplýva z dikcie zákona, minimálne však musí byť osvedčené, že nakladanie s majetkom súvisí s rozhodnutím ako exekučným titulom a dlžník mení kvantitatívne alebo kvalitatívne hodnotu majetku z dôvodu, aby zhoršil exekúciu. Obavu z ohrozenia exekúcie považuje súdna prax za osvedčenú, ak nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje práva alebo faktické úkony smerujúce k sťaženiu alebo úplnému zmareniu exekúcie, pričom dôvodom je aj takáto hrozba. Vo všeobecnosti platí, že ohrozenie exekúcie môže spočívať v hrozbe alebo realizácii úkonov s kvantitatívnym dopadom na exekvovateľný majetok dlžníka, t.j. zmenšenie majetku, ale podľa okolností aj s kvalitatívnym dopadom na majetok, napr. zmena zloženia, štruktúry a s tým súvisiace výrazné zníženie speňažiteľnosti.

22. Odvolací súd v danom prípade vyhodnotil, že podaným návrhom žalobca základné predpoklady na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, neosvedčil. Odvolací súd má, rovnako ako súd prvej inštancie za to, že zo strany žalobcu v danom prípade nebol osvedčený objektívny stav ohrozenia exekúcie, nakoľko nebolo preukázané, že žalovaná strana sporu ako nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k jej úplnému zmareniu a ani k jej výraznému sťaženiu. Návrh žalobcu nebol osvedčený takými dôkazmi, z ktorých by vyplývalo úmyselné konanie žalovaného, a to zbavovanie sa jeho majetku na úkor žalobcu ako jeho veriteľa. Skutočnosť, že podľa žalobcu žalovaný nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť a podľa účtovnej závierky za rok 2020 nevykázal žalovaný žiadne tržby, nemá majetok a má dlhy nemožno považovať za zbavovanie sa majetku za účelom zmarenia exekúcie a to predovšetkým aj v súvislosti s tým, že žalobca neosvedčil, že celková ekonomická situácia žalovaného má naďalej zhoršujúci sa charakter, alebo či žalovaný zlepšil svoje ekonomické ukazovatele.

23. Po posúdení všetkých relevantných skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu dospel odvolací súd k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, t.j. že v preskúmvanej veci žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal dôvodnosť obavy z ohrozenia vymožitelnosti svojho nároku, čím nedošlo k splneniu zákonných predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, preto napadnuté uznesenie, ktorým súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol, ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

24. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 396 ods. 1 a § 262 CSP).

25. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).